

[Jørgen Jørgensen.]

meldte fra paa Spørgsmaalet om, hvorvidt en Mand for Fremtiden maa eje mere end 2 Ejendomme, og paa Spørgsmaalet om Udstykning af de store Godser, hvis der viser sig Trang til Udstykningsjord. Jeg forstaaer ikke denne Holdning fra de to Partiers Side, og navnlig forstaaer jeg ikke, at Venstre gik imod. Det er da ikke en Flok fremmede, som der er Tale om skal rykke ind paa Herregaardens Marker; det er Bondestandens egne Børn, der søger Bolplads og Virkefelt for at fortsætte Fædrenes Gerning som Landbrugere.

Tilbage bliver, naar Rigsdagen om faa Dage rejser hjem, nogle enkelte Lovforslag, som ikke er færdigbehandlede. Det bliver formentlig ikke mange. Rigsdagen kan jo, naar det skal være, komme meget igennem paa de sidste Dage i Samlingen. Men der er et Forslag, som allerede har været nævnt fra anden Side, og som jeg anser for meget betydningsfuldt, der ikke bliver gennemført, og det er Forslaget om Grundstigningskyld. Jeg beklager meget, at vi ikke er kommet igennem Forhandlingerne om dette Lovforslag og naaet til et Resultat. Lovforslaget er saa vigtigt af Hensyn til Byggeriet, at det nødvendigvis maa gennemføres snart, og før Spørgsmaalet om Grundstigningskyld er afgjort, er Vejen spærret for en Række andre Reforme, Reforme, som Udviklingen navnlig omkring de store Byer gør meget paakrævet. Vi vil derfor gerne opfordre Regeringen til at søge foranlediget, at det Folketingsudvalg, der arbejder med Grundstigningskylden, fortsætter, selv om Rigsdagen tager Ferie, saa Spørgsmaalet kan være afklaret, naar Rigsdagen igen samles.

Tilbage staar ogsaa, naar Rigsdagen tager Ferie, Spørgsmaalet om den nye Forsvarsordning. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa i Dag, men kan henholde mig til, hvad min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard, udtalte herom i Gaar. Jeg udtaler Haabet om, at Regeringen vil søge Forhandlingerne om denne Sag ført ind paa Virkelighedens og Realiteternes Grund. Jeg vil dog gerne paa den Foranledning, som den ærede socialdemokratiske Ordfører har givet, knytte et Par Bemærkninger til de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte.

Jeg tror ikke, at det ærede Medlems Udtalelser var særlig velovervejede. Alt tyder jo efter den socialdemokratiske Ordførers Udtalelser paa, at Regeringen vil søge Støtte til sin Militærpolitik i ganske særlig Grad hos Det konservative Folkeparti og

Venstre, og i saa Tilfælde ligger Sagen klar. Regeringen har da sin parlamentariske Basis i den Sag i Orden, og ingen vil have Mulighed for at anfægte Regeringens parlamentariske Ret til at føre en saadan Politik igennem. Men jeg vil dog advare Regeringen og Socialdemokratiet imod at gøre dette paa Grundlag af en Fremlæggelse af dansk Militærpolitik som den, den ærede socialdemokratiske Ordfører i Dag betjente sig af, og som mindede om de værste Overdrivelser i Ordvalg, vi nogen Sinde har hørt selv fra de mest nationalistiske Kredse i Landet. Det danske Folk skal ikke tage sit Standpunkt i den Sag ud fra saadanne Forestillinger om det danske Militærs Muligheder i en Verden som den, vi nu lever i, og det danske Folk skal ikke føres ind i en Tankeverden med Hensyn til det danske Folks Evner paa dette Omraade, som den nuværende Regering saa lidt som den tidligere har Mulighed for at gøre til Virkelighed. Men netop fordi den socialdemokratiske Ordfører i Dag har taget hele dette Ordforraad i Brug, som ellers fortrinsvis plejer at blive benyttet af det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, vil vi fra vor Side forstærke det Krav, vor Ordfører i Gaar stillede om, at der snaarest muligt maa skabes Klarhed over de Veje, man vil følge, saa Forhandlingerne om vort Forsvar kan komme ned paa Virkelighedens og Realiteternes Grund.

Det har ved flere Lejligheder fra Venstre og Konservative og ogsaa fra Retsforbundet været fremført som en Anklage mod mig og mit Parti, at vi vilde være med til at gennemføre Lovforslag ved Hjælp af Kommunisternes Stemmer. Det er ikke mange Dage siden, at det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup med megen Indignation i Stemmen fremførte, hvor forargeligt det var, at en enkelt af Jordlovene, som det ærede Medlem var imod, skulde gennemføres med Kommunisternes Stemmer. Hvor lidt Hold der var i det ærede Medlems Forargelse i dette Tilfælde, kan bedst illustreres derved, at det ærede Medlem samme Dag selv stemte sammen med Kommunisterne om to andre Jordlove, og at der var saa mange, der stemte for den Jordlov, som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup var imod, saa der var et Flertal til at vedtage den her i Tinget uden Kommunisternes Stemmer, bl. a. fordi nogle af det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrups egne Partifæller ikke vilde følge det ærede Medlem i den afvisende Stilling, han indtog. Men i øvrigt vil jeg om dette Spørgsmaal sige, at jeg ikke kan godkende den Betragtning, at